Stor och små Boskap samt Hästar tillåtes Tullfrije at införas.

Alla andra Wahror, som icke uti denna TAXA finnes Specificerade, äro til widare förbudne, at ut- och införas wid Wahrans Confiscation.

Härwid bör i akt tagas.

I. At den uti denna TAXA wid in- och utgående utsatte Tullen betales med Silfwermynt.

II. De Norske Inwånare skal wara förbudit, at försälja annorstädes deras Wahror, än wid de wanliga Marknads-Platzer eller då Märknads-Tider icke äro, uti närmaste Städer, wid Wahrans Confiscation och 100. Dahler Silfwermynts Böter; Til hwilken ända,

III. Wid anländandet til Städerne eller Marknads-Platzerne, de Norske skola wara förplichtade, at uprwisa behöriga Tull-Sedlar på de af dem upgifne och förtullade Persedlar, i annor händelse bliswa de samma för Confiscable erkiände.

Gifwen Stockholm i Råd-Cammare d. 9. Januarii 1722.

FRIEDRICH.

L.S.

Kongl. Maj:ts Nådige Förordning,

Huru förhållas bör, til förekommande af den på åtskillige Orter i Riket upkomne Boskaps-Siukan Och Bänads-Westen.

Dat. STOCKHOLM den 13. Januarii 1722.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ M:tis.

STOCKHOLM, uti det Kongl. Tryckeriet uplagd,
Hos JOHAN HENRICH WERNER,
Directeur öfwer alla Tryckerien i Riket, Åhr 1722.

FRIEDRICH,

med Guds Nåde / Sveriges / Giöthes och Wendes Konung. ꝛc. ꝛc. Giöre witterligit / at såsom uti Skåne påått skilliga orter begynner sig at inrita en skadelig boskaps siukdom och owanlig Fånads Pest; så åre Wi billigt omtänckte på de medel och anstalter / som kunna hindra denna skadeliga Fahrsotens utwidgande / samt den samma / näst Guds bistånd / aldeles utrota / och hafwe fördenskuld funnit nödigt / följande at stadga och förordna / som uti alla orter / hwarest boskaps siukdomen förtiden befinnes / eller sig hädanefter ytra kan / noga bör achtas och efterlefwas.

I.

Emedan siukan ibland Boskapen förmärkes wara owanlig och mycket smittosam / den der ansticker / lika som en Pest / och smittar friska Creatur / så wähl igenom alt det / som hafwer widkommit det siuka eller döda Creaturet / som sielfwa de personers kläder / som samma Creatur hafwa ansat och om händer haft; ty skal ingenstädes / förutan wid sielfwa giästgifwargårdarne / wara tillåtit at beta med det foder / som resande ifrån besmittade orter medföra / hwarken deras dragare eller andra Creatur uti något hus / innom andra gårdars port och stängsel / wid wite af 40. Dal. S:mt för den / som sådant hos sig tillåter; oaktat der af någon smitta eller ei kan komma at itändas: börandes och / wid samma wite / alt det foder / som efter slika resande Creaturs betande öfwerblifwer / gienast af hwarannom upbrännas och ingom wara efterlåtit något af sådant efterlämnat / icke

det

det aldraminsta/ för sina Creatur at nyttia eller i sina hus införa.

2.

Vid samma wite warder och förbudit/ at/ så länge smittan påstår/ få fara med fohror til en eller annan ort med förspan af Oxar eller annan Boskap/ antenn från en besmittad Ort in i andra Lähn/ eller från sunda Höfdingedömmen in uti besmittade/ så framt desse senare/ emot undfängen warning/ uti sin resa fortfara/ utan wari/ jemte witet/ sielfwa boskaps förspannet förbrutit: Och bör icke heller/ wid samma straff/ någon fara at köpa fänad i en besmittad Sochn eller By/ och der någon skulle öfwerbewisas witterligen hafwa såldt til en annan et besmittadt Creatur/ ware förfallen til 200. Dal. Smts böter.

3.

Skola inge löse hundar uti de Höfdingedömmen/ der boskaps siuka infallit/ lidas/ utan strax sättas i band/ eller hållas innestängde; elliest plichte ägaren sina 10. Dal. Smt för hwar en sådan lös hund: Och ware desutan tillåteligit hunden sålöst at döda/ ehwem den hälst öfwerkommer.

4.

Från den By/ hwarest denna olyckeliga smitta kan wara inkommen/ antingen i en gård eller flera/ skal ingen understå sig/ så länge smittan finnes i Byen/ at omgås och kringföra smittan til andra byar/ på hwad sätt det hälst wara må/ icke heller bör det hufwet/ hwarutinnan smittan först wisar sig/ plåga omgänge med de öfriga grannarne i byen. Likaledes förbiudes ock hwar och en/ som ifrån en frisk Ort och By är/ at sielf söka omgänge med folket/ eller ock sammanslåppa sina Creatur med dem från en besmittad By eller Ort; Til hwilken ända siuka Creatur icke heller böra utslåppas/ utan til dem altid söker och watn in i fähusen bäras/ altsammans wid 40. Dal. Smts wite tilgiörande.

5.

En/ som denna olyckan händer/ at smittan kommer på des boskap/ skal wara förplichtad/ wid det i näst förenämde Punct utsatte witet/ det af siukdom död blefne Creaturet både med hud/ horn/ klöfwar och annat dertil hörande/ gienast och utan uppehåld/ så diupt i jorden nedergräfwa/ at det åtminstone med tryå alnars jord betäckes; så at hwarken Hundar eller wilda Creatur/ hwilka jemwähl smittan ifrån en til annan Ort kunna kringföra/ må något der af niuta eller widkomma. Skulle och uti någon Gård eller By/ hwarest Boskapen genom smittan bortdör/ ej wara nödig hielp til samma Boskaps förestående nedergräfwande at tilgå/ böra Naboer och Grannarne/ som der til bädade wanda/ strax och utan ringaste upskof finnas redo/ at komma tilstädes och hielpa til at upgräfwa så stor grop/ som de döda Creaturen fordra/ eller anbefalt warder/ wid wite af 20. Dal. Smt för hwar Person/ som der en anlagd blifwer/ och det/ utan laga förfall/ försummer/ och sedan de grafwande Naboer gådt derifrån/ skal Pest-döda Creaturens ägare/ med sit husfolck sielf utdraga de döda Creaturen in i gropen och densamma gienast med jord öfwerhölja och fullkasta. Skulle den/ som sina Creatur

Creatur miſt hafwer/ förſumma at inkalla Grannarne til gropens upgräfwande/ eller lämna ſina döda Creatur under öpen Himmel med wårdslöshet/ ware denſamma til 40. Dal. S:mts ſtraff förfallen.

6.

Så ſnart Boskaps-ſiukan hos någon wiſar ſig / ſå ſkal denſamma/ äfwen wid ſidſtnämde wite tilgiörande/ wara plichtig at gienaſt och innom 24. timars förlopp ſådant hos ſin Crono-Befalningzman behörigen angifwa/ hwilken ſtraxt derefter hafwer at förfoga ſig til orten/ at i anledning af deſſa beſkrefne Puncter giöra om ſmittans förekommande nödig anſtalt/ hwaröfwer/ och huru ſådant är wordet wärckſtält/ Befallningzmannen äligger/ med ſkyndeſam berättelſe til Landzhöfdingen i Orten at inkomma.

7.

Twarnas alla i gemen ſamt hwar och en i ſynnerhet/ at bruka all menſk-och möjelig förſichtighet til ſmittans förekommande / jemwähl at gifwa hos Landzhöfdingen til almänt kundgiörande wid handen/ hwad ſom til berörde ändemåhls erhållande tienligit wara kan/ och på det wärckſtälligheten häraf ſå mycket bättre må komma i gång/ anbefalles härigenom ſamtelige Crono-Betienterne/ hwar och en i ſin Ort/ at gienaſt uti hwarje Sochn tilſättia wiſſa Upſyningzmän / hwilke ſig denna ſyſla intet få undandraga/ eller der wid något förſumma/ wid ſtraff af 40. Dal. S:mts böter/ utan böra de öfwer denna Förordning et noga inſeende hafwa / at icke något deremot/ Landet och Landtmannen til ſkada/ må förelöpa; hwar-

hwarföre och deſſe Upſyningzmän för de extraordinarie påkommande Crono-Beſwär härigenom bliſwa frikallade.

8.

Crono-Befallningzmännerne fördriſte ſig intet/ åt uti det / ſom dem efter denna Förordning äligger/ wiſa den ringaſte förſummelſe/ wid 80. Dal. S:mts böter/ och ſamma ſtraff ware den af de öfrige Crono-betienter/ underkaſtad/ ſom / wid Crono-Befalningzmannens antydan/ icke ſtraxt efterkommer hwad ſom här til nödwändigt är: Skolandes Landzhöfdingen wara plichtig/ ſielf om ſlika förſummelſer at underſökia/ och de förſummelige och ſehlachtige ſtraxt ifrån deras Embeten ſuſpendera, och andra flitigare/ förſichtigare / och waksamma-re i deras ſtälle / til widare / antaga: Låtandes ſin högſta omſorg wara/ at denna olyckan med all menſk-och möjelig omſorg dämpa och afwärja/ ſamt til den ändan ytterligare giöra här til de Förordningar och Anſtalter/ ſom han nödiga och nyttiga pröfwar/ dem alla ſkola wara förbundne at åtlyda.

9.

Såſom intet allenaſt ofwannämde Crono-Betiente och wiſſe tilförordnade Upſyningzmän / utan hwar och en är tillåtit/ at wederbörligen angifwa/ hwad emot det i denne Förordning bliſwit ſtadgat / kan förelöpa/ ſå komma och ofwannämde deruti opförde böter tillika med de förbrutne Creaturens wärde uti trenne delar at fördelas / hwaraf den förſta Angifwaren/ den andra Upſyningzmannen/ och den ſidſta tredie dehlen Sochnens Fat-

Fattiga/ hwarest beſlaget giordt är/ kommer at tilfalla; börandes doch Upſyningzmannen/ der han tillika Angifware är/ twå tredie dehlar däraf åtniuta. Alle ſom til de uti denne Förordning utſatte Penninge-Böter blifwa ſakfälte/ och dem ei kunna erlägga och betala/ böra et deremot ſwarande corporalt ſtraff wara underkaſtade. Til yttermera wiſſo hafwe Wi detta med egen hand underſkrifwit och med Wårt Kongl. Sigill bekräfftat lätt. Stockholm i Råd-Cammaren den 13. Januarii Åhr 1722.

FRIEDRICH.

Kongl. Maj:ts PLACAT,

Om

Fyra Allmänne/ Solenne Tacksäijelse-Faste-Bot- och Böne-Dagar/

Som

öfwer hela Sweriges Rike/

Stor-Förstendömet Finland/ och alla Sweriges Krono tilhörige och underliggande Furstendömer/ Land och Herrskaper/

Högtideligen hållas och begås skola/

Uti innewarande Åhr

1722.

Dat. Stockholm den 23. Januarii. 1722.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ M:tis.

STOCKHOLM/ uti det Kongl. Tryckeriet uplagd/

Hos Johan Henrich Werner,
Directeur öfwer alla Tryckerien i Riket/ Åhr 1722.